

مسیحیت،

ناکامی‌ها و پیشرفت‌ها

زده و فقیر چون «هند» و «اندونزی» و مناطقی از آفریقا، گرایش به مسیحیت در حال پیشرفت نسبی است، و این موفقیت نسبی از طریق کمک‌های مالی «میسیونرها» و حمایت سیاسی و امنیتی کشورهای بزرگ، نصیب کلیسا می‌شود.

اکنون سؤال می‌شود: علت آن عقب گرد و این رویکرد نسبی چیست؟ و چرا در همه جا، جریان یکسان نیست؟

پاسخ: آنچه اهمیت دارد تبیین علت عقب گرد در کشورهای صنعتی است که از نظر علم و عقلانیت و آزادی عقیده، در سطح بالایی هستند و اما گرایش نسبی کشورهای فقیر، روشن است و نیاز به

سؤال: گزارش‌ها حاکی است: مردم کشورهای پیشرفته صنعتی نظیر اروپا و آمریکا نسبت به مسیحیت گرایش منفی دارند، و حتی در کشوری چون آلمان تنها ۹٪ از مردم در روز یکشنبه به کلیسا می‌روند، به نوشته روزنامه اشپیگل شماره ۱۵ژوئن ۱۹۹۲، در مقاله‌ای به نام «وداع با خداوند»، آلمان به یک کشور «کافر» تبدیل شده است، و تنها چیزی که در ذهن مردم از مسیحیت باقی مانده، این است که باید مقداری از مال خود را به کلیسا بدهند و ضمناً خاطراتی از جنگ‌های ویرانگر صلیبی دارند. ولی در کشورهای عقب مانده و جنگ

سیلی زندن، شما گونه چپ خود را هم در اختیار آنها بگذارید، و اگر پیراهتن را به زور گرفتند، قبایتان را هم به آنها بدھید، و اگر گفته شما را به زور یک میل راه می‌بریم شما دو میل با آنها بروید». ^(۲)

این تعالیم به ظاهر بشروع و صلح جویانه یکی از نقاط قوت آئین کلیسا است که از این طریق باید در دل‌ها نفوذ کند و تمام جوامع بشری را دربرگیرد، زیرا آینی است مهور رزانه و به تمام انسان‌ها با یک دیده می‌نگرد و پیوسته می‌خواهد صلح و صفا جای کشتار و خونریزی را بگیرد، البته آنچه گفته شد، همگی تعالیم مسیحیت است، ولی باید دید جریان در مقام عمل و رفقار، چگونه است؟

متأسفانه در مقام رفتار، ضد آنچه در تعالیم است مشاهده می‌شود، و تاریخ کلیسا چه در قرون گذشته و چه در عصر حاضر، حاکی از آن است که آنچه در نزد آنان ارزش نداشت و ندارد، مال و جان دیگران است، و به جای دعوت به صلح و

توضیح ندارد. هر چند در ضمن مقاله، به علت آن اشاره‌ای خواهیم داشت. علت ناکامی در کشورهای صنعتی در دو امر خلاصه می‌شود:

الف: تناقض در گفتار و رفتار.

ب: تناقض در عقاید و اندیشه‌های دینی.

اینک به بیان هر دو می‌پردازیم:

۱. تناقض در گفتار و رفتار

یکی از تعالیم مسیح، بر اساس انجیل موجود، این است که می‌فرماید: «به شما گفته شده است که نزدیکانتان را دوست بدارید و دشمنانتان را دشمن بدارید، ولی من به شما می‌گویم دشمنانتان را دوست بدارید و برای کسانی که شما را نفرین می‌کنند طلب رحمت نمایید. و به کسانی که شما را دشمن دارند، نیکی کنند، و برای کسانی که شما را دشتمان می‌دهند، دعا کنید». ^(۱)

و نیز می‌فرماید: «اگر به گونه راستان

۱. انجیل متی، فصل ۵، آیه ۴۳-۴۴.

۲. انجیل متی، فصل ۵، آیه ۳۸-۴۱.

مختلف به ویژه مسلمانان.

۷. آنان نه تنها با ملل دیگر بدرفتاری کردند، حتی با همکیشان خود، وارد جنگ و پیکاری شدند که در تاریخ بشریت بی سابقه است. جنگ‌های جهانی اول و دوم، میلیون‌ها کشته، محروم و ناپدید، به جای نهاد که هرگز نمی‌توان خسارت‌های جانی و مالی آنها را با ارقام عادی بیان کرد، اگر واقعاً آنان پیروان مسیح بشردوست بودند، این همه جنگ و کشتار در میان مسیحیان چه معنی دارد؟

۸. آنان آنچنان خودخواه و «ناپرداز» هستند که هرگز – در گذشته – هیچ دینی را در طول قرون در کشورهای خود پذیرا نبودند، از وجود اسلام و مسلمانان در کشورهای خود اثری بر جای نگذاشته، و حتی یهود را هم در محلات جداگانه «گتوها» با دیوارهای بلند محصور ساخته و بارها تهدید به انقراض و نابودی نمودند.

۹. از تعالیم معروف مسیح فروتنی او است او روزی به حواریین گفت: می‌خواهم کاری انجام دهم ولی شما اعتراض نکنید، آنگاه بربخاست و آب آورد و

صفا، پیشگام استعمار بوده‌اند.

تنها در منطقه خاورمیانه پس از فروپاشی خلافت عثمانی قلمروی این امپراتوری، میان دولت‌های مسیحی غربی تقسیم شد و حکومت خود را، به زور بر ملت‌های منطقه تحمیل کردند و به جای ترویج مهر و محبت به امور زیر پرداختند:

۱. ایجاد اختناق و حکومت‌های دیکتاتور وابسته به خود که حافظ منافع آنها بود.

۲. ایجاد تغیر مذهبی نسبت به سایر ادیان بالاخص نسبت به دین اسلام در میان ملت‌ها.

۳. غارت منابع طبیعی این کشورها به سود ملل اروپایی مسیحی و به زیان ملل بومی منطقه.

۴. غارت میراث فرهنگی و آثار باستانی و نشانه‌های هویت ملی مردم این مناطق.

۵. سرکوب نهضت‌های آزادی‌بخش و ضد استعماری و کشتار وسیع آزادیخواهان که نمونه آن مجاهدان جان بر کف الجزایری است.

۶. اهانت به مقدسات ادیان و مذاهب

وی غذای خود و همراهانش را که پنج نان و دو ماهی بود میان همگان تقسیم کرد و هر یک چند لقمه خوردند و به طور یکسان سیر شدند.^(۲)

این رفتار حضرت مسیح است، ولی در مقابل، ۸۵٪ ثروت دنیا در دست ۱۵٪ احتکار شده و اکثربی آنها را ملل به ظاهر مسیحی تشکیل می‌دهند، در مقابل، ۱۵٪ دیگر شروت در اختیار ۸۵٪ جمعیت جهان است.

این نوع تناقض‌ها و پارادوکس‌ها، در رفتار و گفتار، سبب عقب‌گرد اندیشمندان از آیین کلیسا و رویکرد آنان به ادیان و مکاتب دیگر شده است، حتی برخی از مردم اروپا و آمریکا به ادیان دیرینهٔ شرقی مانند «هندویسم» و «بودائیسم» روی آورده و پاره‌ای نیز مسلمان شده‌اند، ولی بخش عظیم آنها کلاً با دین وداع کرده‌اند.

آنچه بیان شد مربوط به جنبه‌های رفتاری و اجتماعی آنان است که بیانگر

دست و پای همه را شست و بر جای خود نشست.

حواریون گفتند: هدف از این رفتار چه بود؟

او در پاسخ گفت: من برای شما فروتنی کردم تا پس از من برای مردم تواضع کنید.^(۱)

این رفتار کجا و حالت کبرورزی و خودبترینی رهبران مسیحی جهان و تحقیر ملت‌های دیگر کجا؟ تا آنجا که برخی از ملت‌ها را وحشی یا نیمه وحشی می‌خوانند و از آنها حق توحش مطالبه می‌کنند!!

۱۰. جناب مسیح این پیامبر اولوا العزم، یک انسان زاهد و وارسته زمان خود بود، از ساده‌ترین مظاهر تحمل دنیوی نیز پرهیز می‌کرد و غذای خود را با گرسنگان تقسیم می‌نمود، روزی در جایی که برای موعظه به نزد مردم رفته بود، از آنان پرسید: شما غذا خورده‌اید؟ گفتند: نه.

۱. انجیل یوحنا، فصل ۱۳، آیه‌های ۵ تا ۱۵؛ اصول کافی، باب صفة العلماء، ج ۶، ص ۳۷، ح ۱.

۲. انجیل لوقا، فصل ۹، آیه‌های ۱۳ تا ۱۷.

۲. گناه ذاتی یا حقوق انسانی؟

مسیحیان از یک طرف، مسأله حقوق بشر، و احترام به انسان‌ها را مطرح می‌کنند و نصایح حضرت مسیح را یکی پس از دیگری در کلیساها می‌خوانند، ولی از طرف دیگر، اصل «گناه ذاتی» یا «گناه نخستین» را مطرح می‌کنند که از آدم ابوالبشر(که با خوردن از میوه درخت بهشت گناهکار شد) به همه انسان‌ها به ارث رسیده است، و می‌گویند ما باید تلاش کنیم تا این پلیدی را از دامن خود پاک کنیم و خود را به صورت انسانی پاک درآوریم.

در اینجا یک متفکر آلمانی از خود می‌پرسد: چگونه فردی گناهی را مرتکب می‌شود و فرد دیگری مؤاخذه می‌گردد؟ و با مثل معروف شرقی، آیا صحیح است که می‌گویند:

گنه کرد در بلخ آهنگری

به شوستر زندگان گردن مسگری؟!
شما این اندیشه را در کنار اندیشه اسلامی قرار دهید که می‌گوید:
﴿لَا تَرِزُّ وَازِرَةٌ وَزَرْ أَخْرَى﴾. (۱)

تناقض در تعلیم و رفتار است، اکنون به تناقض‌های موجود در عقاید آنها می‌پردازیم:

تناقضات اعتقادی

تناقض در درون عقاید یک کیش، مایه گریز اهل نظر و فکر است که به برخی اشاره می‌کنیم:

۱. توحید یا تثلیث؟

آنان در حالی که خود را پیرو آیین ابراهیم می‌دانند و از توحید ترویج می‌کنند، ولی «تثلیث» را در کنار توحید می‌آورند و تأکید می‌کنند که این دو هیچ تناقضی با هم ندارند، تو گویی می‌خواهند به کودک درس بگویند که یکی بودن و سه بودن با هم قابل جمع است! در حالی که مخاطبان آنان درس خواندگان و تحصیل کردگان دانشمند در علوم ریاضی و طبیعی هستند که هرگز این تناقض را نمی‌پذیرند. آنان چگونه سرنوشت خود را به آیینی پیوند بزنند که اساس آن را تناقض تشکیل می‌دهد؟

خواندگان و مردمی که در محیط علمی، رشد یافته‌اند، به زودی متوجه این نقص شده و سبب دوری آنها می‌گردد.

از اين بيان روشن می‌گردد که چرا آين کليسا در غرب در حال افسول و در کشورهای فقر زده هنوز مورد پذيرش نسبی است، زيرا از يك طرف کمک‌های مالی تحت عنوان فريبنده «کمک‌های بشر دوستانه» و از طرف ديگر عدم آگاهی از واقعیت آين کليسا، سبب استقبال نسبی می‌گردد.

فردي می‌تواند از ارزش والاي اندیشه‌های اسلامی آگاه شود که اين دو آين را به صورت مقایسه‌ای، کنار هم نهد و مورد بررسی قرار دهد.

البته تصور نشود که ما در آيني که خود حضرت مسيح -سلام الله عليه- آورده کوچکترین تردیدي داريم. آين آن مرد بزرگوار به سان آين اسلام از هر نوع تناقض در گفتار و رفتار و ديگر مراحل، پيراسته بوده و اين پيرايدها به دست پدران روحاني بدان بسته شده است.

«هيج کس بار گناه کسی ديگر را به دوش نمی‌کشد».

۳. خدای مهربان و دست یافتنی، يا سلسه مراتب سنگين کليسايی؟

از يك طرف، مسيح به عنوان مظهر مهر و محبت، و خدای رؤوف و رحيم جهانيان معرفی می‌شود، و لازمه اين مهر و محبت اين است که انسان بدون توسل به کشيش و مافقون او بتواند رحمت حق را به خود جلب کند، و از کرده خود

اظهار پشيماني کند، ولی در مقابل آن، يك سلسه مراتب کليسايی برای بخشش گناهان در نظر گرفته شده که تا گنهکار به جزئيات گناه نزد کشيش اعتراف نکند و مالی را به عنوان کفاره به او نپردازد، از جهنم رهایي نمی‌يابد و بهشت را صاحب نمی‌شود، و گناه او بخشیده نمی‌شود!

این تناقض در افکار و آموزه‌های کليسايی برای يك فرد دور از تمدن و عقلانيت چندان جلوه نمی‌کند ولی درس

**﴿وَمَا قُتُلُوهُ وَمَا صُلْبُوهُ وَلَكُنْ شَبَهَ
لَهُمْ...﴾.^(۱)**

«او را نکشتند و بر دار نکشیدند، بلکه امر بر آنها مشتبه شد(و دیگری را به جای او به دار کشیدند».

**۵. عصمت پاپ و معصوم نبودن
پیامبران!**

متون کتاب مقدس حاکی است که پیامبران از نظر مسیحیت معصوم نیستند. مطالعه حوادث مربوط به حضرت لوط و داود و سلیمان حاکی است که آنان گاهی دچار لغزش‌های بزرگ می‌شدند، ولذا توبه می‌کردند و به اشتباه خود اعتراف می‌کردند.^(۲)

ولی پاپ یک فرد عادی است و پس از گذراندن تحصیلات ابتدایی، وارد دانشکده الهیات می‌گردد و پس از گذراندن مقاماتی از قبیل کشیشی، اسقفی، و کاردینالی سرانجام به مقام پاپی برگزیده می‌شود، و مسلمانًا در گزینش این فرد برای

**۴. تبرئه یهودیا فداشدن مسیح
برای آمرزش گناهان؟**

مسیحیت تقریباً در طول ۲۰۰۰ سال گذشته ادعا می‌کرد که حضرت مسیح به وسیله یهودیان به دار آویخته شده و نتیجه دار رفتن او، پاک شدن پیروانش از گناه ذاتی است، چنان که قبلانیز اشاره شد.

این منطق، منطق کلیسا در دو هزار سال گذشته بوده است، ولی عالی جنابان پاپ پیشین: زان پل دوم، و پاپ فعلی یعنی آقای بنديکت شانزدهم، دامن یهود را از این گناه پاک کرده‌اند، اکنون سؤال می‌شود: مسیحی که در فلسطین در میان بنی اسرائیل زندگی می‌کرد، چه کسی بود؟ و چرا به دار آویخته شد؟ چه کسی او را به دار آویخت؟ شاکیان از مسیح چه کسانی بودند؟ آیا حاکم رومی به خاطر شکایت چه گروهی دست به این جنایت زد؟ آیا همه این‌ها افسانه بوده است؟ در حالی که قرآن از اول این تناقض را حل کرده و منکر قتل و صلب مسیح شده است و می‌فرماید:

۱. سوره نساء، آیه ۱۵۷.

۲. تورات، سفر تکوین، فصل نهم، انجیل متی، فصل ۱، کتاب دوم «سموئل»، فصل ۱۱ و ۱۲.

عظیمی دارد، و می‌گویند: اگر ایمان
بیاورید می‌فهمید!

در کتاب خاطرات دکتر قاسم غنی
شاعر آستان قدس رضوی آمده است: که
من در دانشگاه آمریکایی بیروت تحصیل
می‌کردم. یکی از استادان ما در دو ماده با
ما درس داشت، یک روز فیزیک به ما درس
می‌داد، و در روزی دیگر از ایام هفته به
عنوان کشیش در ساعت دینی به موظعه
می‌پرداخت.

من از او پرسیدم پدرجان! شما چگونه
مطلوب امروز را با مطالب درس دیگر تان
وقق می‌دهید و سازگار می‌سازید؟!
وی پاسخ داد: من مغز خود را دو
قسمت کرده‌ام، بخشی برای علم و عقل،
وبخشی برای ایمان و نمی‌گذارم مطالب
این دو بخش با هم مخلوط شوند!

۷. تعارض علم و دین در مسیحیت
آیین ابراهیمی، در همه شاخه‌ها،
طرفدار علم و دانش بوده و انسان را به
فراگیری دانش دعوت کرده است، ولی
متأسفانه تاریخ مسیحیت بالاخص

این مقام، سیاست روز نیز مؤثر است،
چنین فرد عادی از نظر مسیحیان با
گذراندن این مقامات، معصوم و پیراسته از
گناه می‌شود! ایا صحیح است پیامبران الهی که
آورندگان پیام‌های الهی بوده‌اند،
انسان‌های گنهکاری باشند ولی یک فرد
عادی از گناه و خطأ مصون شمرده شود؟
چگونه انسان‌های تحصیل کرده این
تناقض‌ها را بپذیرند؟

۶. تعارض عقل و ایمان

در حالی که آیین توحید بر اساس
عقل و درایت است، و پیشوای پیامبران،
حضرت ابراهیم از طریق براهین عقلی
بت‌پرستان را محکوم کرد، و مردم را به
خدای واحد دعوت نمود، ولی در
مسیحیت، عقل و دین، گاهی رو در روی
هم قرار می‌گیرند، و قلمرو عقل را، غیر از
قلمرو دین می‌دانند، عقل، تثلیث را
محکوم می‌کند و می‌گوید: خدای یگانه
نمی‌تواند سه گانه باشد ولی در قلمرو ایمان
به گفته پدران روحانی، تثلیث، مقام

پاپ واتیکان به صورت روشن به نفع مستکبران و به زیان مستضعفان و ستمدیدگان وارد سیاست می‌شود، و از اشغال گران و متجاوزان حمایت می‌کند و از مظلومان و ملت‌های زیر ستم و اشغال می‌خواهد که در برابر آنها مقاومت نکنند.

با توجه به این علل و اسباب که مایه دوری مردم اندیشمند و دانا از حوزهٔ دین گردیده است، لازم است برای بازگرداندن مردم مغرب زمین به معنویت و دین، مسائل یاد شده در بالا در گفتمان‌ها و نشست‌ها مورد بحث و بررسی قرار گیرد تا هر نوع اشکالی که در پیش پای بازگشت مردم به دین هست برداشته شود و اگر هم خطاب بودن بعضی از این اصول، برای پدران روحانی ثابت شد، شجاعانه به اشتباه خود اعتراف کنند، و در حقیقت پیام ما در این مقاله همین چند سطر اخیر است.

مسیحیت کاتولیک در اروپا و دادگاه‌های انگلیزی‌سیون، حاکی از ضدیت کامل میان علم و دین است. تاریخ علوم، حاکی از آن است که هزاران دانشمند به خاطر کشف اسرار آفرینش و پیشرفت علوم، به حکم پدران روحانی طعمهٔ آتش و قتل و سرکوب شدند! و این، مسئله‌ای نیست که نیازمند دورانت^(۱) شواهد گویایی را در این زمینه ارائه می‌کند.

۸. جدایی دین از سیاست، یا ایفای نقش کلیسا در سیاست؟

مسیحیان از طرفی یکی از تعالیم مسیح را جدایی دین از سیاست می‌دانند، و از او نقل می‌کنند که فرموده است: «کار مسیح را به مسیح و کار قیصر را به قیصر بسپارید»^(۲) ولی از طرف دیگر کلیسای امروز، و در رأس آن کلیسای «روم کاتولیک» به رهبری

۱. عصر ایمان، ج ۴، ص ۳۶۹ تا ۳۹۹.

۲. انجیل لوقا، فصل ۲۰، آیه ۲۵.